

Якби не розтулив рота...

Євген Дудар

(Майже байка)

Бобра викликали на лісовий килим.

Лев сказав:

— Слово для інформації має Ведмідь.

— Боброві було доручено відповідальну ділянку господарства — будівництво, — інформував Ведмідь.— Проте Бобер досі лапою об лапу не вдарив. А проминуло вже два місяці.

Лев докірливо подивився в очі Бобру:

— І не соромно?

Бобер опустил очі долу. Розтули рота, скажи всю правду — виженуть.

Бобер скромно мовчав.

Громада вирішила: "Враховуючи правильне розуміння Бобром критики, обмежитися зауваженням..."

За кілька місяців Бобра знову викликали на лісовий килим. Інформував знову Ведмідь:

— Бобер досі не зробив відповідних висновків. Будівництво у лісі не просунулося ні на крок...

Боброві довго милили шию. Били на совість. Наприкінці оголосили догану.

Бобер думав: відкрию рота — виженуть.

Мовчки почухав потилицю і на задніх лапах покинув лісовий килим...

Насувались морози.

Лев стукнув лапою по пеньку:

— Скільки це буде тягнутися? Зима на носі! Молодий, енергійний, а роботи ні на йоту...

Розтулю рота, подумав Бобер, виженуть. Краще помовчу.

Лев удруге стукнув лапою по пеньку:

— Розжирів, розлінився!..

Тут Бобер не витримав. Пан чи пропав, думає, Розтулив рота:

— Колеги...

Усі глянули на Бобра, і очі їхні зробилися круглі від здивування. У роті в Бобра не було жодного зуба...

— Як це зрозуміти? — по хвилі мовчанки спитав Лев.— Де?

— Вигризав матеріали у Головліспостачбуді...